

השיעור השבועי כאייל תערוג

שיעורו השבועי של מו"ר ועמדת ראשנו
הרב אייל עמרמי שליט"א
מגדולי מזכ"י הרבנים בדורנו
ונשיא ממלכת התורה 'כאייל תערוג'

שיחות מוסר ע"פ חסידות

רוצה להראות לה' אהבה??
השיעור הזה בשבילך!!

גיליון רפ"ט - פרשת כי תבוא

העלון מוקדש

להצלחת

אלי וחנה ואקנין
אושרי חי בן ויויאן
להצלחה ופרנסה וחיווג העון

לידה קלה

אושר פיניש אזולאי בת יעל

לזרע בר קיימא

משה בן גלית ואורית בת אושרת

לרפואה שלימה

שושנה בת רזל
אברהם בן חנה
חיים עומר עומרי בן טובה ברכה
סוזן בת מרים
אשר בן מסעודה ויחיא
יוסף בן יוכבד
רונית בת ברכה
שולמית בת סמרה
שרה בת לולו

לעילוי נשמת

פרוספר (מסעוד) טויזר ז"ל
שלום אלום בן אסתר
חיים עקיבא בן סעדה
ליאון דבילה בן אלנרה
אברהם בן רחל ז"ל
לטיפה בת לולו ז"ל
אליהו חי בן רגינה ז"ל
רחל חלי בת מידלן ז"ל
יוסף חיים בן מנטירה ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת **אילנה כהן בת מלכה ת.נ.צ.ב.ה.**
העלון מוקדש לע"נ **משה בן רחל ז"ל | שושנה בת לטיפה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.**

השיעור השבועי כאייל תערוג

מפי מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב אייל עמרמי שליט"א

לקבלת העלון, להפצה והוספת מוקדים, להקדשות והנצחות ולכל ענייני העלון
אהרון | 052-9695044 | להפצת או קבלת העלון באיזורכם:

מרכז הארץ ירושלים ויהודה ושומרון	
050-4177727	אדם משה הלוי
050-4112334	אור יהודה יצחק
050-4949923	אחיזה יחזקאל לוי
054-8780189	אפרת יוחאי ביטון
054-4461239	אריאל אביב פינטו
052-8347490	ביתר דניאל סעדי
050-2909702	בני ברק בן סעדה
052-2835442	בת ים כהן שמענוב
050-2233507	גבעתיים אלי פלאש
054-8348303	גדרה שי
050-6431554	גני תקוה שניר קהלני
054-3177270	הוד השרון שי כהן
054-5912934	חולון אורן
052-4624432	חשמונאים נאור
050-7990060	טלזסטון קרית-יערים יעקב
052-3715507	טלמון מאור נשיא
054-2919221	יבנה עמית
052-9695044	ירושלים ירון
054-5805367	כפר סבא אופיר דוד
054-7967670	לוד אדם
050-9876481	מושב ישעי אדיר באשרי
054-2639782	נס ציונה דוב
055-5580916	עמנואל עדי טרומן
052-2756047	פתח תקוה יעקב בן אליהו
053-2466221	קרית עקרון אבישי משה
052-5002090	ראש העין הראל
054-3371560	ראשון לציון דניאל יעקובוב חדש!
054-2390447	רחובות איתן אזולאי
053-7771784	רמלה אושרי חי דידי
053-3139506	רמת גן וקרית אונו עמרם
053-2239377	רעננה איתי שוורץ
050-4535354	שוהם גיא בן עמי
053-3145436	תל אביב מאיר
050-3564444	תל ציון (כוכב יעקב) עמית
צפון הארץ	
054-9203184	אור עקיבא דניאל חיים
055-9191732	בית שאן חגי
054-2399998	הקריית והסביבה מרדכי אוהיון
058-3297724	חדרה
058-3888899	חיפה אהרן חזן
050-7300770	נשר אלמוג מזרחי
דרום הארץ	
050-4144121	אבן שמואל מיכאל לוי
052-5541715	אילת רון אליהו
054-7515500	אשדוד מרדכי בטיטו
053-2823666	אשקלון נדב משה
052-8847778	באר שבע אלמוג סרוסי
054-8405397	דימונה בן שושן
052-3840648	כרמי גת גיל-עד ששון
050-3240240	מושב איתן רועי קדושים
050-5922001	מושב זרחיה אברהם
055-5537680	מושב מנוחה יקיר
050-4304342	מושב רווחה אודי מישאל
058-4314314	ניר גלים מאור שטרית
052-4694367	נתיבות אדיר
052-7186779	ערד רחמים
050-6656562	קרית גת אביהו שקלים
052-6494317	קרית מלאכי ניסים
050-6462038	שדרות בן-ציון
חוץ לארץ	
1-380-50-5776453	אומן נחמן קלור
1-818-9345753	לוס אנג'לס הוד
1-910-9640474	מיאמי שבי
1-651-2464179	ניו יורק יוסי

סך עלות חוברת אחת למתקבלת: יהודי אקב"ה בסה"כ 1 ש"ח בלבד
המחירון לחברים ולמנוחי חלק בציכוי הרבים. יפנה לאהרון - 052-9695044

שיחתו השבועית של מו"ר השיעור השבועי הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

בס"ד

גיליון רפ"ט - פרשת כי תבוא

תוכן העניינים:

ד	הוכחות חותכות לכך שהעובר על מצוות דרבנן עונשו חמור יותר מהעובר על מצוות התורה!!
ה	הגדרים והסייגים של רבותינו מביאים לאדם את המצרך היקר ביותר שהוא ידאת שמיים!
ה	על מה בנויה כל האהבה שלנו בהקב"ה? שרוצים להוסיף לו כל הזמן עוד ועוד תורה ומצוות!!
ו	ה' גילה דעתו מעט ואנחנו בגלל אהבתנו אליו רוצים להוסיף לו עוד מצוות וסייגים!!
ז	למה הקב"ה מברך את אברהם רק אחרי שהוא מקריב את האיל?
ז	פאת השולחן: התוספת מראה לה' כמה אוהבים אותו!!

ח	סיפורים אישיים מחזקים
ח	מי שעומר את השבת - השבת שומרת עליו
ט	סיפורי צדיקים
ט	רבי יהונתן אייבשיץ

מוסר והשקפה (עין יעקב) רוצה להראות לה' אהבה?? השיעור הזה בשבילך!!

שְׁדַּבְּרִי תוֹרָה יֵשׁ בָּהֶן עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה וְדַבְּרִי סוּפְרִים כִּי לֹא הָעוֹבֵר עַל דְּבָרֵי סוּפְרִים חַיִּיב מִיתָה, שְׁמָא תֵּאמָר אִם יֵשׁ בָּהֶן מִשְׁוֹ מִפְּנֵי מָה לֹא נִכְתְּבוּ אִמֹר קָרָא עֲשׂוֹת סְפָרִים הִרְבָּה אִין קֶץ וְלִהֲג הִרְבָּה יִגְיעַת בָּשָׂר. אִמֹר רַב פְּפָא בְּרִיה דְּרַב אַחָא בְּר אַדָּא מְשַׁמִּיָּה דְּרַב אַחָא בְּר עוֹלָא מְלָמֵד שְׁכַל הַמְּלָעִיג עַל דְּבָרֵי חֻכְמִים נִידוֹן בְּצוּאָה רותמת.

הגמרא מספרת שרב חסדא היה יושב לפני החכם שאומר לפניו דברי אגדה

הגמרא הקדושה במסכת עירובין (דף כ"א) כותבת כך:

"אמר ליה רב חסדא לְהווא מְדַבְּרָנָן דְּהוּא קָא מְסַדֵּר אֲגֻדָּתָא קְמִיָּה: מִי שְׁמִיעַ לָךְ חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים מָהוּ? אִמֹר לִיה: אֵלּוּ מְצוֹת קְלוֹת וְאֵלּוּ מְצוֹת חֲמורוֹת. אִמֹר לִיה: וְכִי תוֹרָה פְּעָמִים פְּעָמִים נִיתְּנָה? אֵלּא הִלְלוּ מְדַבְּרֵי תוֹרָה וְהִלְלוּ מְדַבְּרֵי סוּפְרִים. דְּרַשׁ רַבָּא מָאִי דְּכָתִיב וְיִוְתָר מִהֲמָה בְּנֵי הַזֶּהָר עֲשׂוֹת סְפָרִים הִרְבָּה וְגו'?" בְּנֵי הַזֶּהָר בְּדַבְּרֵי סוּפְרִים יוֹתָר מְדַבְּרֵי תוֹרָה

גם הם נאמרו למשה בהר סיני.

הוכחות חותכות לכך שהעובר על מצוות דרבנן עונשו חמור יותר מהעובר על מצוות התורה!!

הגמרא אומרת בהמשך שהקב"ה מחמיר יותר בדברי סופרים מאשר בדברי תורה.

כלומר מצוות של דברי סופרים הענישה עליהם יותר קשה מהענישה של מצוות מהתורה.

שאם למשל אדם עבר על לא תעשה של דברי תורה וגילח בתער אז הוא עבר על איסור של "לא תשחית את פאת זקנך" (ויקרא, י"ט) וחייב מלקות, אבל אם הוא עבר על מצוות חכמים כמו נטילת ידיים אז כתוב שהוא חייב מיתה.

ולכן אדם שאכל מנה פלאפל בלי נטילת ידיים יתכן שהעונש שלו זה דריסה או התחשמלות, וכן על זה הדרך בכל מצוות דברי סופרים.

אדם אכל בערב שבת סעודה שהוא לא רגיל בה, כמו שהגמרא מספרת על משפחה שהייתה בירושלים שקבעה סעודתה ביום שישי וכולם בר מינן נאבדו מהעולם ולא נשאר מהם זכר בגלל שהן פגעו בכבוד שבת ולא הגיעו רעבים לסעודת שבת.

אם כן אלו דברי סופרים ולא כתוב בשום מקום בתורה שאסור לאכול סעודה שלא רגילים בה ביום שישי, מכאן לומדים שדברי סופרים חמורים מאוד והעובר עליהם חייב מיתה.

כמו כן אומרת הגמרא שאם אדם מגיע מהשדה בערב ואומר: 'אני יאכל עכשיו פיתה אחת לפני ערבית' אז גם במקרה

שהם דברי מוסר ויראת שמיים, בזמנם הרי לא היו גמרות אלא היו יושבים החכמים בניהם וכל אחד היה בקיא במשהו אחר, חכם אחד היה בקיא בדברי אגדה, חכם שני בקיא בהלכה, חכם אחר בקיא בגמרא מסוימת וכו', וככה כל אחד היה מחזק את השני במה שהוא בקיא.

אצלנו בגמרא היה החכם מחזק את רב חסדא בדברי יראה ומוסר, ורב חסדא שאל את אותו חכם: 'אתה יכול להסביר לי מה אומר הפסוק בשיר השירים: 'חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים דֹּדִי צִפְנִיתִי לָךְ?' 'אָמַר לֵיהּ: אֵלֹּו מְצוֹת קְלוֹת וְאֵלֹו מְצוֹת חֲמורוֹת', אמר לו אותו חכם: 'תדע לך שיש חלוקה בין מצוות קלות למצוות חמורות.

שואל אותו רב חסדא: 'וכי התורה ניתנה פעמיים, ופעם אחת נתנו את המצוות החמורות ופעם אחת נתנו את המצוות הקלות, והרי ברור לכולם שהתורה כולה ניתנה בפעם אחת בהר סיני?

"אָלָא הִלְלוּ מִדְבְּרֵי תוֹרָה וְהִלְלוּ מִדְבְּרֵי סוּפְרִים", החכם הזה הסביר לרב חסדא שיש חלוקה בתורה בין מצוות שהם מדאורייתא ובין מצוות שהם מדברי רבנן.

כלומר כל המצוות נאמרו למשה בסיני ואפילו מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש כבר נאמר למשה בסיני, כל חידוש שכבר אמרו או שיאמרו בעתיד כבר נאמר למשה רבינו בסיני, אלא שחלק מהדברים הקב"ה כתב אותם בתורה וחלק מהדברים הוא לא כתב אותם בתורה אלא רק נתן להם רמז בתורה, והקב"ה מצפה שחכמי התורה יגלו אותם.

ואלו הדברים נקראים דברי סופרים אבל

הזה הוא חייב מיתה.

שהכל זה מה'.

הגדרים והסייגים של רבותינו מביאים לאדם את המצרך היקר ביותר שהוא יראת שמיים!

רבינו יונה מסביר בספרו "שערי תשובה" למה דברי חכמים יותר חביבים וחמורים אצל הקב"ה מדברי תורה?

"על כן אמרו רבותינו חביבים דברי סופרים יותר מיינה של תורה כי גדריהם של חכמים וגזירותיהם הם עיקר היראה", כל מה שהחכמים גזרו על עם ישראל לכאורה זה דברים שהם לא כתובים בפירוש בתורה וזה עיקר היראה.

וכמו שאנו יודעים המצרך הכי יקר בעולם זאת היראה שכתוב בתורה: "וַעֲתָה יִשְׂרָאֵל מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שֹׁאֵל מַעֲסָךְ כִּי אִם לִירָאָה" (דברים, י').

מה הפירוש המושג הזה יראת שמיים? שאדם יודע שכל מה שקורה אתו זה נגזרת של המצוות והעוונות שלו ושעיני ה' פקוחות על כל דרכי בני אדם, כמו שכתוב: "וְלִיתַּת לְאִישׁ כְּדַרְכֵּיו כְּפָרִי מַעַלְלָיו" (ירמיהו, י"ז) שאדם מבין שבשמיים רואים אותו אז זאת יראת שמיים.

"ומצוות היראה שכרה הרבה יותר משאר מצוות רבות אחרות", שאדם זוכה לרכוש יראת שמיים אז זה הרבה יותר משאר מצוות התורה כי יראת ה' היא אוצרו.

הדבר הנצרך ביותר בעבודת ה' היא יראת שמיים, שידוע האדם שהכל זה נגזרת ממה שראו אותו בשמיים.

ולכן רבינו יונה אומר שמצוות החכמים הם שמביאות ליראת שמיים, ויראת שמיים מביאות לביטחון בה' יתברך, שאדם בטוח

"כי לפי רוב היראה יתחזק בביטחון כי לא יגיע לשלמות היראה זולתי בשלמות הביטחון", היראת שמיים כולה נגזרת מהביטחון.

"כי אחרי שלא יבטח באדם ולא ירא זולתי ה' ותקבל נפשו כי הכל בידי שמיים ויקווה תמיד אל ה' ויישא עינו בכל עת, יגיע לשלמות היראה", על ידי שלמות הביטחון יגיע לשלמות היראה!!

על מה בנויה כל האהבה שלנו בהקב"ה? שרוצים להוסיף לו כל הזמן עוד ועוד תורה ומצוות!!

אז נשאל למה באמת מצוות של חכמים הן שמביאות ליראת שמיים ולביטחון בה'??

אז מסביר רבינו הרמח"ל הקדוש שכשאר אדם אוהב את חברו והוא מבקש ממנו איזו בקשה אז הוא משתדל לעשות את רצונו ואף יותר מזה.

למשל בן שאוהב את אביו והוא מבקש ממנו כוס תה אז הבן מגש לו בזריזות את הכוס תה ומוסיף לו גם חתיכת עוגה ואפילו שאביו לא ביקש עוגה אבל בגלל שהוא אוהב את אביו אז הוא מוסיף לו על מה שהוא ביקש, והדבר הזה מראה על אותות אהבה.

כל הביטחון והאמונה בנויה על האהבה העצומה שאוהב הקב"ה כל יהודי, ואין האדם ישתכנע שה' באמת אוהב אותו? על ידי זה שהאדם יתחיל לאהוב את ה', כמו שכתוב: "וְאַהֲבַתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ" (דברים, ו'), שאדם מגיע לאהבת ה' אז הוא מתחיל להבין שגם ה' אוהב אותו.

של מטרונות אז אני עשיתי את שלי וזהו'.

ה' גילה דעתו מעט ואנחנו בגלל אהבתנו אליו רוצים להוסיף לו עוד מצוות וסייגים!!

וממשיך הרמח"ל וכותב:

"ואף על פי שלא אמרו אביו פעם אחד ובחצי דיבור הנה די בזה לאותו הבן להבין עד היכן דעתו של אביו נוטה, לעשות גם את אשר לא אמר לו בפירוש כיוון שהבין בעצמו שהדבר עושה נחת רוח לפניו ולא ימתין שיצווהו".

הבן הזה לא מחכה שאבא שלו יגיד לו אלא הוא יודע שזה רצונו, וזה נקרא "עושה נחת רוח ליוצרו".

ה' אומר לנו שהוא נהנה שמברכים לו, כמו שכתוב על ברכת המזון "וְאֵכְלָתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ" (דברים, ח') אבל אנחנו שגילינו שה' נהנה מזה אז עושים לו ברכות השחר, ברכות הנהנין, ברכות הראייה, ברכות התפילה וכו'.

ה' גילה דעתו מעט שאם אדם אכל לאפה שווארמה אז שיברך אותו, ואנחנו מוסיפים לו עוד מאה ברכות ביום כי אנחנו יודעים שהוא נהנה וחפץ בזה.

"והדבר הזה אנו רואים בעינינו שייוולד בכל עת בכל אוהב ורע, בין איש לאשתו ובין אב לבנו", הבעל אומר לאשתו: 'תעשי לי בבקשה איזה סנדוויץ' אחד עם חביתה', והיא לא רק עושה לו חביתה אלא מוציאה לו מלפפון, בצל ירוק, חמוצים ומעדנים, וכל זה בגלל שהוא גילה קצת מדעתו שהוא רעב, ולמה היא עושה לו את כל זה? כי היא אוהבת אותו.

"כללו של דבר כל מה שאהבה בניהם

ואיך אדם יאהב את ה'? על ידי זה שהוא יעשה לו דברים יותר ממה שהוא ביקש זה יגרם לו לאהוב אותו וממילא גם תיכנס לו גם ההבנה שה' אוהב אותו.

כמו שכתוב: "כַּפְּתִים הַפְּנִים לַפְּנִים כִּן לֵב הָאֲדָם לָאֲדָם" (משלי, כ"ז).

"והנה כתוב בגמרא עושה נחת רוח ליוצרו, והעניין הוא", שתגיד הגמרא עושה מצוותיו, מה זה עושה נחת רוח?

"כי המצוות המוטלות על איש ישראל ידועות הן. אמנם מי שאוהב את הבורא אהבה אמיתית לא יכון לפטור את עצמו ממה שמפורסם התורה".

מי שאוהב באמת את ה' אז הוא לא מחפש רק את מה שהוא חייב וזהו, אלא הוא יודע שה' שמח בזה אז הוא עושה לו עוד ועוד מזה.

"אלא יקרה לו כמו שיקרה לבן האוהב את אביו שאילו יגלה אביו את דעתו מעט שהוא חפץ בדבר מהדברים כבר ירבה הבן בדבר הוא ובמעשה ההוא כל מה שיוכל".

אבא אומר לבן שלו: 'איך אני נהנה שהחלון פתוח ושנכנס כזה אוויר טוב', אז הבן הזה יפתח לו את כל החלונות בבית כדי שאבא שלו ייהנה יותר, כך הקב"ה אומר שהוא נהנה מגמילות חסדים ונהנה שאנשים עושים חסד זה עם זה, כמו שהגמרא אומרת שגמילות חסדים זה אחד הדברים שאין להם שיעור, אז שאדם יודע שה' כל כך נהנה מגמילות חסדים אז הוא כל הזמן ממשיך ומגדיל את הגמילות חסדים שלו, ובטח לא אומר: 'יש לי גמ"ח

שְׁנֵית מִן הַשָּׁמַיִם... יַעֲזֹב אֶשְׁרַע עֲשִׂיתָ אֶת
הַדָּבָר הַזֶּה... כִּי בָרַךְ אֶבְרָהָם וְהָרַבָּה אֶרְבָּה
אֶת זַרְעוֹ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָחֹל אֲשֶׁר עַל
שְׁפַת הַיָּם וַיִּרְשׁ זַרְעוֹ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו.

למה לפני זה ה' לא מברך אותו ככה?
כי לפני זה אברהם עשה את מה שה'
ציווה אבל כשהוא הקריב את האיל שלא
היה חייב אז איזה ברכות ה' שולח לו כי
אומר המהר"ל הקדוש שאברהם עשה
לה' משהו שהוא לא חייב, ובזה מראה את
אהבתו לה' יתברך!

פאת השולחן: התוספת מראה לה' כמה אוהבים אותו!!

כותב הרמב"ם הקדוש כך:

"ובאיל הבטיח לנו ה' שלא יגרום שום
חטא שיתכלה זרעו של אברהם", אחרי
הקרבת האיל ה' הבטיח שלעולם לא
יכחד זרעו של אברהם, כמו שכתוב: "כָּל
כְּלִי יֵצֵר עָלָיו לֹא יִצָּלַח" (ישעיהו, נ"ד), שום
פצצה גרעינית או נשק להשמדה המונית
לא יגמור את זרעו של אברהם.

"ולא ייפול ביד אויב לעולם, והנה זאת
הבטחה שלמה בגאולה העתידה לנו", כל
זה רק אחרי שאברהם עשה משהו שהוא
לא חייב.

ולכן אם אדם מבקש מאשתו שתכין לו
חביתה והיא מכינה לו חביתה יבשה בלי
כלום אז שיידע שהיא לא אוהבת אותו,
אבל אם היא מוסיפה לו עוד דברים אז
היא אוהבת אותו, וכמה שהיא מוסיפה עוד
דברים אז האהבה שלה אליו גדולה יותר.

אותו דבר זה עם ה' ולכן דברי חכמים
שהם תוספת על מה שצריך, חביבים יותר
מיינה של תורה שזאת החובה של האדם!!

עזה בניהם לא יאמר נצטוויתי ודי", לא
יאמר האדם: 'מספיק לי מה שציוו אותי
ודי' אלא אם הוא אוהב אז הוא תמיד
מחפש ורוצה להוסיף.

ולכן חביבים דברי סופרים יותר מיינה של
תורה כי ה' יתברך נתן לנו את התורה ובזה
הראה לנו מה הוא אוהב, ועכשיו הוא רוצה
לראות את האדם מוסיף לו יותר, וממילא
באו חכמים והוסיפו עוד ועוד גדרים,
סייגים ומצוות שישמחו את ה'.

למה הקב"ה מברך את אברהם רק אחרי שהוא מקריב את האיל?

אברהם אבינו עליו השלום לוקח את
יצחק בנו כדי לשחוט אותו, ואז ה' אומר לו
בסוף: "אַל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנֶּעֱר וְאֶל תַּעֲשֵׂה
לוֹ מֵאֻמָּה כִּי עֵתָה יִדְעָתִי כִּי יִרְאֶה אֱלֹקִים
אֶתְּךָ וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת בְּנֶךָ אֶת יַחֲידְךָ מִמֶּנִּי"
(בראשית, כ"ב).

אברהם אבינו אומר לעצמו: 'הגעתי עד
לפה ואני לא אעשה קורבן לה'?' וישר
הוא מחפש ומוצא את האיל כדי להקריב
לה', וכי משהו ביקש ממנו להקריב איל
לה'? אלא שאברהם הבין שהקב"ה אוהב
שמקריבים לו קורבנות אז הוא מחפש לו
את האיל. אומרים חז"ל: "וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה
תַּחַת גִּבּוֹן, וְרֹשׁוֹ מִפְּרֹשׁ: עַל כָּל עֲבוּדָה
שַׁעֲשֵׂה מִמֶּנּוּ הִיא מִתְפַּעֵל וְאוֹמֵר: יְהִי רָצוֹן
שְׁזֵה יִהְיֶה בְּבִנִּי, אֲבִרָהּ שׁוֹחֵט אֶת הָאֵיל
וְאוֹמֵר הַלּוֹאִי זֶה הִיא הֵבֵן שְׁלִי שֶׁנִּשְׁחַט.
"כאילו בני שחוט", אברהם הבין שה' רצה
שהוא ישחט את בנו ורק אחר כך לא נתן לו
לעשות את זה אבל באמת זה היה רצון ה'
האמיתי. ומה כתוב אחר שאברהם הקריב
את האיל? "וַיִּקְרָא מֶלֶאךָ ה' אֶל אֲבְרָהָם

סיפורים אישיים מחזקים

גם לכם יש סיפור אישי? שתפו אותנו ונפרסמו. במייל: b0526558387 או בוואטסאפ: 052-9695044

מי עשומר את השבת - השבת שומרת עליו

היה זה בעיצומה של מלחמת העולם השנייה, כשכוחות הרשע של גרמניה הנאצית העלו בדם ואש את יבשת אירופה, מנסים לכלות כל שם ושארית לעם היהודי. לקראת סוף שנת ה'תש"א, פלשו הגרמנים לשטחי ברית - המועצות, וכבשו את ליטא. הגויים הליטאים ששנאתם ליהודים הייתה עצומה גרמה לכך שהם הלשינו על היהודים וכך נרצחו ונטבחו מאות יהודים בטלז, שהייתה עיר מחוז בצפון מערב ליטא, והיתר רוכזו בתוך גטו צפוף ומחניק.

בין מאות היהודים שהצטופפו בגטו, הייתה נערה שנשאה את שם המשפחה בקרמן. כשהחליטו הגרמנים להעלות באש את הגטו על יושביו, ולחסל את היהודים ששכנו בו, הצליחה להימלט ברגע האחרון מן הגטו הבוער. כבת 16 בלבד הייתה, כשנמלטה מטלז, וחיפשה מקום בכפרים הסמוכים. מהר מאוד גילתה, כי הכפריים המקומיים שונאים יהודים ומסרבים לארחם, מה עוד שהשלטון הגרמני אסר זאת בכל תוקף ואיים בעונש מוות... למרות זאת, הצליחה להתגלגל מבית לבית, מזדהה כפליטה ליטאית אומללה, המבקשת מזון ומחסה. היא לא גילתה, כי היא יהודייה ונאלצה להתחכם, כדי שלא לעבור על איסורי תורה בשהותה בין הנוכרים. כך במשך שלוש שנים.

כשהייתה בת 19, הגיעה לכפר קטן, והתקבלה בבית משפחה נוכרית, שחפצה להשתמש בשירותיה, בתמורה לאירוח ביתי ותנאי חיים נוחים, להם לא זכתה שנים ארוכות. בני המשפחה היו מודעים לסכנת אירוחה, שכן נודע להם, כי היא יהודייה, ולכן החביאו אותה בשעות היום בארונות הבית, ובבירות ברצפת הבית שכוסו בשטיחים, ורק בלילה, הורדו הווילונות ונאטמו התריסים, ואז יצאה לשרת את המשפחה.

אחת המשימות שהוטלו עליה מדי ערב, הייתה לתפור ולסרוג, לפי הספק קבוע. תיקון בגדי בני הבית שנקרעו, סריגת סוודרים מחממים, יצירת מעילים טובים ומגנים מהחורף הקר וכו'. מדי ערב הייתה עובדת על תיקוני התפירה והסריגה, וזוכה באירוח נאות ונוח, במיטב התנאים האפשריים... אך על דבר אחד לא הסכימה לוותר: על הזכות לנוח ביום השבת, תוך שמירת שבת מלאה ללא פשרות. כיוון שעיקר שעות עבודתה היו בלילה, הצליחה ליזום תחבולה גאונית: ביום חמישי בלילה, הייתה תופרת וסורגת את מלוא ההספק גם עבור ליל שבת. בשעת בוקר הציגה את ההספק הכפול מליל שישי, כך שלא נודעה התחבולה... זה לא היה קל, הרי היא בת 19 בלבד, עזובה וגלמודה, בעיצומה של מלחמה. ובכל זאת, היא אינה יכולה לוותר על שמירת שבת גם בסביבה נוכרית לחלוטין.

יום שבת אחד בשעת הבוקר. הנערה מתחבאת תחת אחד השטיחים כמדי יום, ואז נזכרה בעלת הבית, כי עליה לצאת לשוק אך מעילה נקרע, ואין לה מעיל אחר. בלית ברירה הגיפה את התריסים באמצע היום, הרימה את השטיח מתחתיו הוחבאה הנערה, וביקשה ממנה לצאת. "הנה המעיל שלי", לחשה, "אני חייבת לצאת, והשרוול נקרע. אני יודעת שזה מסוכן להוציא אותך ביום, אבל אין לי ברירה. הזדרזי לתפור את השרוול". הנערה בתגובה אמרה: "אני מתנצלת, אינני יכולה. אני נורא עייפה, אולי אעשה זאת בערב?". "אני חייבת לצאת. תתפרי עכשיו!" דרשה בעלת הבית. הנערה לא נכנעה. "אני לא יכולה, כואבת לי היד מאמש. אולי תיקחי מעיל אחר? אני אתפור בערב, מבטיחה!" "חבל על הוויכוח! כל רגע שאת בחוץ, מסכן את חיי שתינו". והנערה גמגמה: "אני יהודייה, אסור לי לעבוד בשבת. עד עתה הייתי עובדת כפול ביום חמישי בלילה, כדי להספיק את ההספק של ליל שבת. אסור לי לעבוד בשבת!".

"שבת?" שאגה בעלת הבית בכעס. "תתפרי או שאני זורקת אותך מהבית, כאן ועכשיו!". הנערה סירבה, ובעלת הבית זרקה את הנערה האומללה, כשהיא חסרת כל, בודדה בעולמה, ורק כדי לזכות לשמור את השבת. היא צעדה בשבילים שמסביב לכפר. שם ראתה שדה חיטה, ובו

שיחתו השבועית של מו"ר השיעור השבועי הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

התחבאה, כשהיא מפזמת שירי שבת. לפתע, שמעה מישהי קוראת בשמה. הקול הלך והתקרב, ואז חזר והתרחק. להפתעתה לא היה גבול, הייתה זו בעלת הבית, שהתרוצצה בשבילים, מחפשת אחריה.

מיד כשראתה אותה, התנפלה עליה בחיבוק חם, ואמרה: "אין לך מושג מה קרה. דקות ספורות אחרי שעזבת נשמעו בדלת דפיקות חזקות. כשפתחתי, פרצו פנימה נאצים מלווים בכלבי גישוש. הם הביטו בי בבוז ואמרו: 'וכי חשבת, שלא נדע שאת מחביאה יהודים? היכן הם? נמצא אותם ונירה בהם, וגם אתך נתחשבן'. מישהו הלשין עלי. אבל הייתי רגועה. הם הפכו את הבית וגם דקרו את השטיחים בסכינים ארוכות ומחודדות, כדי שאם תהיי מתחתיהם - תצעקי מכאבים וימצאו אותך. אחרי דקות ארוכות, שלא מצאו דבר, עזבו את הבית". "נותרתי המומה, מול בית הפוך, ואינני מעכלת את הנס, שקרה לי. לו היית נכנעת לדרישותיי ומוותרת על השבת שלך, היית נרצחת בידיהם האכזריות, וגם אני לא הייתי נשארת בחיים! איזה כוחות נפלאים יש לכם היהודים, שבדיק ברגע הנכון יש לכם משהו, שמגן עליכם!", סיימה המארכת בהתפעלות...

הנערה רק עתה הבינה, כי העמידה על שמירת השבת, הותירה את נפשה לשלל. בהתרגשות קראה ואמרה: 'יום השבת הוא מתנה, הוא השמירה הטובה ביותר. אף אני לא ידעתי כמה גדול כוחה לשמור, להגן ולהציל!' לא בכדי אותיות "בראשית" הן "ירא-שבת"!!

רבי יהונתן אייבשיץ - כ"א אלול:

חכמת רבי יהונתן אייבשיץ בילדותו

רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל, נודע בחכמתו הגדולה ובחריפות שכלו כבר מעת שהיה ילד קטן. דא עקא, שכמעט כגודל חוכמתו היה גודל שובבותו. יום אחד, כשהלך הילד יהונתן ברחוב, נטפל אליו גוי בריון והתחיל להכותו. להפתעתו של הגוי, הוציא הילד מטבע מכיסו, הושיט לו ואמר: "הנה, קח, זה מגיע לך. הייתי נותן לך יותר, אבל זה כל מה שיש לי".

"מה זה?" תמה הגוי. "אני הכית אתך ואתה נותן לי מתנה?"

השיבו הילד: "וכי אינך יודע? היום יום מיוחד אצלנו, היהודים. ביום הזה, אם גוי מכה יהודי, היהודי חייב לתת לגוי את כל הכסף שיש לו בכיסים".

הגוי התלהב. למה לו להציק לילד קטן, שממילא אין לו כסף לשלם על ההצקות? מוטב שילך למצוא יהודי עשיר כדי לקבל ממנו הרבה כסף!

מיד עזב את יהונתן הקטן לנפשו, והלך להמתין בסמוך לביתו של נשיא הקהילה היהודית, שהיה עשיר גדול ומקורב למלכות. כאשר יצא נשיא הקהילה מביתו, ניגש אליו הגוי והתחיל להכותו. צעק האיש צעקות איומות, ומיד מיהרו למקום שוטרים שתפסו את הגוי הבריון, והפליאו בו את מכותיהם.

כאשר ישב הגוי בתחנת המשטרה, כפות ואזוק, מצפה לגזר דינו, אמרו לו השוטרים הגויים: "שוטה שכמותך, לא מצאת יהודי אחר להכות, רק את נשיא הקהילה העשיר, המקושר לשלטון? למה עשית דבר כזה?". סיפר להם הגוי את כל המעשה עם רבי יהונתן הקטן.

אמרו לו: "אה, הכית גם את הילד? גם על זה תיענש!".

כך, על ידי חכמת הדיבור הנפלאה שלו, נחלץ הילד יהונתן מצרה, וגם לימד את הגוי הרשע לקח, לבל יתעלל עוד בחסרי ישע.

שיחתו השבועית של מו"ר השיעור השבועי הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

סיפור נוסף על פקחותו של ר' יהונתן איבשיץ: איך לקבל את הפרס המובטח

כאמור, היה רבי יהונתן איבשיץ שובב גדול בילדותו, ולבסוף נעשה מגדולי ישראל המופלגים. פעם הוצרך אביו לצאת לכנס של רבנים שנערך בעיר מרוחקת, ועמד להיעדר מהבית זמן מה. אמרה האם: "ומה יהיה עם יהונתן בזמן הזה? איך אוכל להסתדר עם מעלליו המרובים?".

"אל תדאגי", אמר לה האב, "אני אטפל בכך".

קרא ליהונתן ואמר לו: "אני צריך לנסוע לכנס חשוב, ואיעדר מהבית מספר ימים. אני מבקש ממך שתתנהג יפה ולא תצער את אמא בתעלולים ובהשתובבויות. ומאחר ואני יודע שקשה לך לפעמים להתגבר על יצר השוֹבוֹבוֹת, אנסה לעזור לך על ידי פרס. אם אשמע בשובי שלא עוללת שום תעלולים - תקבל שעון יפה שאקנה בעיר הגדולה".

באותם ימים רק עשירים גדולים הרשו לעצמם לקנות שעון, ויהונתן הקטן התלהב מאד. "אבל רק אם תתנהג יפה", הזכיר אביו. "ודאי, אבא. אין שום ספק! מה לא עושים בשביל שעון?!" ביום הראשון לאחר צאתו של האב מהבית, עמדה ההבטחה על השעון בראש מעייניו של יהונתן, ולא היו שום תעלולים. ביום השני הוא הצליח להתאפק כמעט כל הזמן, אבל ביום השלישי כבר השתובב הילד במרץ, והיום הרביעי היה מלא וגדוש תעלולים.

שב האב לביתו, ולאחר שדרש בשלום אשתו שאל: "היכן יהונתן?".

"עדיין לא שב מהמלמד". "ואיך הוא התנהג?".

"מוטב שלא לשאול... הרבה הרפתקאות עברו עלי בגלל רעיונותיו ותעלוליו".

"על אף השעון שהבטחתי לו?". "על אף השעון".

הגיע יהונתן הקטן הביתה, ומצא את אביו יושב לומד. אביו חבקו ונשקו, אבל יהונתן ידע שאת השעון הוא לא יקבל.

פנה אל אביו ואמר: "מה שלומך, אבא? איך היה בכנס הרבנים? אמא כבר סיפרה לך, כנראה, איך התנהגתי. אני יודע, שלא מגיע לי בכלל לקבל את השעון. איך היו הדרשות? איפה דרשת?".

אחרי שאביו ענה על שאלותיו, הוסיף יהונתן הקטן ושאל: "היו שם שעונים יפים, בעיר הגדולה?".

"יפים מאד". "וקנית שעון, למקרה שאתנהג יפה?". "ודאי שקנית" השיב אביו.

"לא מגיע לי לקבל את השעון", אמר יהונתן. "אל תיתן לי אותו. רק תראה לי איך השעון נראה".

האב הכניס את היד לכיס של המעיל, והוציא שעון.

"כמה הוא יפה, אבא! אני יכול להחזיק אותו רק לזמן קצר? לא מגיע לי לקבל אותו, בכלל לא, אבל רק לנסות אותו זמן קצר". נתן לו האב את השעון.

"אבא, איזה שעון נהדר! אבא, אני מבטיח לך שאני אתנהג ממש נפלא. אבא, אני אעשה לך המון נחת. אבא, אתה רוצה שאני אגיד לך עכשיו מאה משניות בעל פה? אבא, בבקשה, תשאיר אצלי את השעון". הביט האב על בנו באהבה ואמר: "טוב, קח לך את השעון, אבל כדאי מאד שמהיום תתחיל להתנהג כראוי". כך הצליח הילד יהונתן לרצות ולפתות את אביו בדבריו, אך בסופו של דבר חינוך האב הצליח. הילד הקטן והשובב נעשה מגדולי חכמי ישראל בדורות האחרונים, ראש ישיבה, רב ופוסק, ומקובל גדול, בקי בנגלה ובנסתר, ואף חיבר ספרים רבים, כולם עמוקים מאד. ואיך הגיע הילד השובב לכל זה? בזכות אביו, שהשכיל לנווט לכיוון הנכון.

למדנו מכאן יסוד מאד חשוב בחינוך הבנים - יש לך ילד שובב גדול? הילד הזה יכול להיות תלמיד חכם עצום וגאון מופלג, אם רק תדע לטפל בו באופן הנכון.

אל תתייאש. אל תגיד: "אוי, הילד הזה הורס לי את החיים עם השוֹבוֹבוֹת שלו..."

אדרבה, תנווט את השוֹבוֹבוֹת שלו. טמונים בו כוחות טמירים, תכונן אותו למסלול שמתאים לו, והוא יעלה מעלה מעלה ויגיע להישגים גדולים ועצומים!!

**"ולקחתם לכם פרי עץ הדר...
ענף עץ עבות וערבי נחל"**

הציבור הרחב מוזמן
למכירה הגדולה של

ארבעת המינים

בהשגחתו הקפדנית של
הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

אתרוגים א.א. מהודרים בהכשר המהודר של
בד"ץ "גווה ציון" בראשות הרב שלום כהן שליט"א

על מי כללי משרד הבריאות

המכירה החל ממנוצאי יוה"כ ועד ערב חג הסוכות
מנץ החמה ועד 22:00 בלילה
ברחבת בית הכנסת "חסדי שמואל"
רחוב הרב מן והר" 4

כל ההכנסות קודש עבור כולל האברכים והישיבה

לרבנן ותלמידיהון
שומעי לקחו של מורנו
הרב שליט"א בארץ ובעולם

ברכת שנה טובה!
תכתבו ותחתמו לחיים ולשלום
ותתברכו בכל מילי דמיטב
באשר ועושר,
בריאות ופרנסה טובה
ובגזירות טובות.

אויב
מקור
אנציון

**מוסדות כאייל תערוג מאחלים לך ולבני
משפחתך חג שמחה ומועדים לשמחה,
בבריאות איתנה ונהורא מעליא**

**להתקשרות עם כלל המוסדות
1599-50-20-51**

שלווחה 1	לשכת הרב
שלווחה 2	לתרומות
שלווחה 3	תלמוד תורה
שלווחה 4	בית יעקב לבנות
שלווחה 5	הזמנת הרב לשיעורים
שלווחה 6	ספרי הרב

**"ושאבתם
מים בששון
ממעייני
הישועה"**

היו שותפים עמנו: בנק מזרחי טפחות. סניף 458. חשבון 445404

חבל שאי אפשר להעביר רגשות דרך מודעה...

מרגש לראות את השמחה וההתחזקות של הבחורים משיבת "כאייל תערוג"
שמקבלים ליווי צמוד ואיכפתי, בתנאים מפנקים.
ולפעמים גם נהנים משיעור אישי, מיוחד ומחזק ממז"ר הרב אייל עמרמי.

לכרטיס והרשמה: 052-7136991

בס"ד

פדיון כפרות

1599-502-051

שלוחה 2

גם השנה נרתמים לחזונו של מורנו הרב שליט"א להקמת
בית התבשיל עם ארוחות מזינות בכל שעות היום

בפדיון כפרות 30 ₪ לנפש

או בהעברה בנקאית: בנק מזרחי טפחות. סניף 458. חשבון 445404